

Memo

Datum	22 maart 2023	Contactpersoon	Marielle Visser
Project	06 Legal Committee	Telefoon	+31703478871
Referentie	2303-0354 v1.0	E-mail	marielle.visser@elementnl.nl
Onderwerp	Consultatiereactie Wetsvoorstel tot wijziging omgevingswaarde stikstofdepositie 2030 en vergunningplicht o.a. intern salderen		

Geachte heer, mevrouw,

Element NL behartigt de gemeenschappelijke belangen van de bedrijven die een vergunning hebben voor de exploratie, ontwikkeling en productie van gas en olie onshore (op land) en offshore (op zee) in Nederland. Wij hebben kennis genomen van het Wetsvoorstel tot wijziging omgevingswaarde stikstofdepositie 2030 en vergunningplicht o.a. intern salderen. Graag maken wij van de gelegenheid gebruik tot het indienen van een reactie op dit wetsvoorstel.

I. Inleiding

Op 14 februari jl. is het wetsvoorstel tot wijziging van de Omgevingswet ter consultatie voorgelegd. Het wetsvoorstel introduceert onder andere een vergunningplicht voor stikstofgerelateerde wijzigingen binnen bestaande, reeds vergunde projecten. De vergunningplicht zal in de eerste plaats gaan gelden voor het zogeheten intern salderen. Daarnaast gaat de vergunningplicht gelden voor andere wijzigingen van de activiteiten binnen een bestaand project die een afname van de feitelijke stikstofdepositie tot gevolg hebben waardoor de eerder verkregen vergunning kan worden aangepast.

Element NL ondersteunt de doelstelling van het kabinet tot het terugdringen van de uitstoot van stikstof. Wij zijn echter van mening dat de voorgenomen vergunningplicht niet bijdraagt aan het oplossen van de stikstofproblematiek. De voorgenomen wetswijziging zal ons inziens zelfs kunnen leiden tot een verslechtering van de situatie. Wij zien in de inhoud van de beoogde wetswijziging dan ook aanleiding gezamenlijk een zienswijze te geven.

II. Intern salderen leidt niet tot significant nadelige gevolgen

Bij intern salderen gaat het om bedrijven die hun eigen activiteiten herstructureren, zonder dat dit tot extra stikstofdepositie zal leiden. Het uitgangspunt is namelijk dat intern salderen alleen kan plaatsvinden indien dit niet leidt tot een toename van de stikstofdepositie ten opzichte van de bestaande, reeds vergunde situatie (vgl. ABRvS 16 maart 2018, ECLI:NL:RVS:2018:901). Doordat bij intern salderen geen toename van de stikstofdepositie kan plaatsvinden, geldt op basis van vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State als uitgangspunt dat significante negatieve gevolgen voor een Natura 2000-gebied op voorhand kunnen worden uitgesloten.

Vastgesteld kan daarom worden dat intern salderen niet leidt tot een toename van stikstofuitstoot. Een vergunningplicht voor intern salderen is daarom onnodig. Dit geldt temeer nu de vergunningplicht ook zou gaan gelden als de depositie van stikstof door het intern salderen per saldo afneemt.

III. Vertraging activiteiten vanwege capaciteitstekort

Door de voorgenomen wetswijziging ontstaat er een reëel risico dat verdere vertraging optreedt in de uitvoering van bedrijfsactiviteiten vanwege het al bestaande capaciteitstekort bij het bevoegd gezag. Het tekort zal door een toename van het aantal vergunningaanvragen verder toenemen wat zal leiden tot een verdere vertraging in de doorlooptijd van procedures. Dat zou de bijdrage van in Nederland geproduceerd gas aan de leveringszekerheid in Nederland onnodig kunnen beperken. Weliswaar wordt kennelijk beoogd om de reikwijdte van de voorgestelde vergunningplicht in het Besluit activiteiten leefomgeving in te perken, maar vooralsnog is niet inzichtelijk wat de vergunningplicht zal betekenen voor het aantal verwachte vergunningaanvragen en in hoeverre het bestaande capaciteitstekort op korte termijn zal worden opgelost. Zeker in de eerste jaren na de inwerkingtreding van de Omgevingswet is het ons inziens niet realistisch om te denken dat de uitvoering van nieuwe wetgeving zal leiden tot een vermindering van de werkdruk.

IV. Wijzigingen activiteiten reeds geborgd

Het wetsvoorstel werkt daarnaast onnodig belemmerend voor nieuwe economische activiteiten die direct verband houden met het (vergunde) project en houdt ook geen rekening met het gegeven dat bedrijfsplannen in de loop van de tijd kunnen veranderen.

Eén van de doelen van de beoogde wetswijziging is blijkens de toelichting om te bewerkstelligen dat de vergunning overeenkomt met wat er op een bedrijf gebeurt. Een vergunning op basis van de Wet natuurbescherming (of een overgangssituatie die geborgd is in de Wet natuurbescherming) geeft echter alleen aan welke deposities zijn toegestaan. Welke activiteiten daar aan zijn gekoppeld is niet relevant voor de vergunningverlening. Een wijziging aan of in een inrichting moet wel worden gemeld aan het bevoegd gezag voor de omgevingsvergunning. Van onduidelijkheid over de activiteiten op locatie zal dan ook geen sprake zijn.

Daarnaast biedt de huidige wetgeving het bevoegd gezag reeds de mogelijkheid om een natuurvergunning aan te passen of in te trekken indien dat nodig is ter uitvoering van artikel 6, tweede lid, van de Habitatrictlijn (art. 5.4, tweede lid, van de Wnb). Een grond voor intrekking of wijziging van een natuurvergunning is aanwezig als een verslechtering of significante verstoring van natuurwaarden in een Natura 2000-gebied dreigt en de activiteit waarvoor de natuurvergunning is verleend effecten heeft op die natuurwaarden.

V. Conclusie

Gelet op het voorgaande is Element NL van mening dat de vergunningplicht voor intern salderen zoals voorgesteld niet bijdraagt aan het oplossen van de stikstofproblematiek. Daarentegen zal de vergunningplicht gezien de werkdruk bij het bevoegd gezag naar alle waarschijnlijkheid leiden tot significante vertraging van essentiële bedrijfsprocessen. Daarom verzoeken wij om de beoogde wijziging te schrappen.